

til at bevare alle de Børn, som nu en Gang var henviste til den offentlige Skole, samlet hele deres Skoletid igennem. Vilde man saaledes som i København indføre en Slags Belønningsklasse for særlig begavede Børn — og slutte af med denne —, saa er det et stort Gode. Men en videregaaende Undervisning ligger ikke for den egentlige Folkeskole. Den maatte da splittes, blive til to, til en Underskole og en Overskole, og det vil altid være uheldigt. Naar Landbefolkningen stadig staaer med en saadan Ensartethed, en saadan Styrke og et saadant Sammenhold, som Tilfældet er, maa Takken derfor sikkert særlig henføres til den fælles Skole paa Landet, hvor alle Børn have siddet paa Bænk sammen, ikke 3—4 Aar, men 6—7 Aar.

Jeg fandt Anledning til at gøre disse Bemærkninger, fordi jeg synes, det var en ret uheldig Indvending mod min Bemærkning, der fremkom fra det ærede Medlem. Jeg synes, han ramte ganske udenfor.

Emil Petersen: Jeg vil tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at stemme for Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 163 og 164, som angaa et Par Smaa-bevillinger til Musikkens Fremme. Det forekommer mig nemlig, at man ved den Vej, man ellers vilde slaa ind paa, er ved at lave en Svikmølle. I Aar begrundet man disse Ændringsforslag med, at man paa Finansloven giver Understøttelse til Musikkens Fremme i København, til forskellige Foreninger, f. Eks. Dansk Koncertforening og Palækoncerterne og Musikforeningen, tilsammen 8,000 Kr. Disse Bevillinger ere imidlertid sidste Del af 3-aarige Bevillinger, medens de Bevillinger, der nu ere foreslaaede paa Finansloven, ere helt nye Bevillinger. Jeg ser af Tidenden, at den højtærede Ordførers Udtalelser, Sp. 3003, kunne forstaas saaledes, som om han mente, at det var Bevillinger, som tidligere have været givne paa Finansloven, og som man tænker paa at tage ud. Det har sikkert ikke været den højtærede Ordførers Mening, og det er heller ikke Tilfældet. Det er helt nye Bevillinger. De have, som jeg sagde forleden om en anden lille Bevilling, alle deres Konsekvenser.

Hvis man nu vedtager disse to Smaa-bevillinger paa henholdsvis 500 og 600 Kr. til Musikkens Fremme i jydsk Byer og i Odense, vil man til næste Aar, naar der bliver Spørgsmaal om at genopføre Bevil-

linger til Musikkens Fremme i København, med Rette kunne henvise til, at man har optaget Bevillinger — de to førnævnte Bevillinger — paa Finansloven i Aar. Og dette vil kunne motivere og være et lige saa godt Forsvar for at genopføre de Bevillinger til Musikkens Fremme i København, som det, at disse Bevillinger ere til Stede paa Finansloven i Aar, kan være et Forsvar for at optage nye Bevillinger til Musikkens Fremme i Provinserne. Men man skulde kende sine Medmennesker ret daarligt, synes jeg, hvis man ikke gik ud fra, at der ogsaa fra andre Byer, hvor de forstaa at vurdere god Musik, vil fremkomme Anmodninger til Regering og Rigsdag om at bevile en Sum til Musikkens Fremme i andre Byer, i jydsk, fynsk, sjællandske og lolland-falsterske Byer ... (*Ellinger: Mønske Byer!*) Vi kunne ikke tale om Byer paa Møen, vi kunne kun tale om een Købstad. For mig synes det indlysende, at skal Staten støtte Musikkens Fremme i de store Byer, skal den meget mere gøre det i de smaa Byer. Med meget større Berettigelse kan det kræves i de smaa Byer, for i de store Byer er der et stort Publikum til at høre paa Koncerterne, og der har man Raad til at betale, men i Smaabyer er det vanskeligere at faa et saadan stort Publikum og virkelig god Musik. Jeg skal være den sidste til at nægte, at det er meget baade oplivende, opmuntrende, forædlende og dannende at høre god Musik. Men Spørgsmaalet er heller ikke her om at skulle indtage vort Standpunkt, efter som vi forstaa at vurdere Musik eller ikke. Spørgsmaalet er her: Skulle vi i det hele betragte det som en Statsopgave at bidrage til, at der bliver opført god Musik omkring i Landet? Er det en Statsopgave? Skal man ikke vige tilbage for Konsekvenserne deraf, forinden det er for sent?

Det er ikke alene disse Bevillinger og den lille Bevilling til Barberskolen, vi talte om forgangen Dag, som jeg ønsker at faa strøgne paa Finansloven, men der gives en hel Række andre Bevillinger, deriblandt Bevillinger, som knytte sig til bestaaende Love, og som det er nødvendigt at faa reducerede. Jeg skal saaledes nævne Husdyrloven, paa hvilken det efter min Mening er nødvendigt at gaa til en betydelig Reduktion. Jeg kunde nævne en hel Række endnu, men det behøves ikke. Overfor saadanne Bevillinger, der knytte sig til særlige Love, staa vi ikke frit som overfor disse Smaa-bevillinger. Jeg vil derfor